

Πεζοτραγουδα για την Καλλιόπη
(ή διαφορετικά *το πένθος ταιριάζει στη Ηλέκτρα*)

*Ένα φορτωμένο αυτοκίνητο διαδηλώνει στην μέση μιας κεντρικής αρτηρίας (της πόλης), που δεν δείχνει όπως είναι, το συντακτικό της εικόνας είναι από κάπου αλλού.

*Οι μαραθωνοδρόμοι τρέχουν μέσα στη νύχτα φορώντας φωσφορίζουσες ταινίες, φώτα led διατυμπανίζοντας έτσι την μάρκα του χορηγού τους.

*Θέλω να μοιάζω κάπως αλλιώς. Ο πύργος του Τάτλιν είναι φτιαγμένος από χαρτί και ένας βραχιώνας θα σε κάνει να πετάξεις.

*Μπορείς να τα καταφέρεις μόνη σου; Απορώ, εδώ πάνω δεξιά στην γωνία γράφει ένα τεράστιο νούμερο, είναι το fund που δαπανήθηκε για να φάνε κρεμμύδια όλοι αυτοί που έσπρωξαν. Βάλε τουλάχιστον ένα στοπ, τοποθέτησε μια σφήνα, μπορεί να γλιστρήσεις!

*Χτυπάει το τηλέφωνο και δεν θα απαντήσω
Απόψε ήρθα για να το ζήσω
Σηκώνω το τηλέφωνο, δεν θέλω να σε αφήσω
Απόψε ήρθα για να σε κατακτήσω

*Πως είναι άμα έχει ησυχία στην παραλία, αφρίζει το κύμα και η άμμος γίνεται λάσπη.

*Στιγμές, στιγμές νιώθω πως το σώμα αιωρείται στο διάστημα, όπως όταν πλένω τα πιάτα και το νερό τρέχει ανάμεσα από τα δάχτυλα σε ένα χώρο χωρίς τέλος.
Κάποιες στιγμές νιώθω πως το νερό είναι σαν το σώμα, έχει ένα όριο ρευστό και παλέται σε κάθε διαφορετική συχνότητα.

*Αναρωτιέμαι αν ο καλλιτέχνης πρέπει να είναι όμορφος

*Συνθήματα γραμμένα σε τετράδια συναρμολογημένα σε μεταλλικές σπείρες, πλαστικά σχοινιά άσχημα και πρακτικά και υλικά, πάρα πολλά υλικά. Που θα χωρέσουν τόσα πολλά υλικά;

*Θέλω να ατενίζω τον ορίζοντα

*Νιώθω σαν το δυναμιτιστή που επωμίζεται το βάρος μιας πολύ εκκωφαντικής εργασίας και κάθε μέρα του επιβάλλεται να συνηθίζει κάτι τόσο ιδιαίτερα μοναδικό. Και κάθε μέρα υποχρεώνεται να αγναντεύει κάθε νέα κατεδάφιση.

*Δεν μπορείς να κοροϊδέψεις τα παιδιά της επανάστασης.

*Εκκωφαντική ησυχία
Σας αρέσουν τα κλισέ, εμένα πολύ
Σας αρέσουν τα κλισέ, εγώ τα σιχαίνομαι!

*Μοντέλα, πασαρέλα, ομορφιά στην σειρά, ένα κινούμενο πωλητήριο φτιαγμένο, τυλιγμένο σε πολιτισμένο αμπαλάζ, κάνει σαμποτάζ στις επιθυμίες σου.

*Τετράγωνα, κύκλοι, ξεχασμένα μετρά στην εθνική και ένα τεράστιο drive-in.

* Καλύβια από ελενίτ για να μένουν οι βοσκοί και τα παιδιά που έρχονται για το μισό χρόνο όποτε δεν έχουν σχολείο.

*Τούβλα διαγώνια τοποθετημένα δίνουν την αίσθηση του ακλόνητου.
Πύργοι ισορροπούν, και λάσπες ειδικές, με πολύ δεξιοτεχνία που ώρες ώρες δεν έχεις καθόλου.
Απαιτητικά υλικά και επιφάνειες υφασμένες εννοιολογικά.

*Και βενζινάδικα παλιά και εγκαταλειμμένα, οάσεις χτισμένου πολιτισμού σε ένα πανέμορφο τοπίο που όπου αλλού βρεθείς αυτά που έχτισαν μοιάζουν σαν να τα έφτιαξαν κακώς τοποθετημένοι κάτοικοι. Κάτι σαν ένα σπίτι στην θάλασσα που κοιτάει στο βουνό και έχει γυάλινη οροφή ώστε να έχει πάντοτε ήλιο, αλλά δεν έχει, εδώ κάνει μόνο ζέστη.
Σαν ένα σπίτι που ξέχασε και δεν ρώτησε πριν χτιστεί πως έχτισε ο παππούς και ο προπάππους του παραδιπλανού.

*Μέχρι εδώ! Τώρα ύστερα από όλα τα μητρώα και τις καταγραφές.

Βάλε τις ξύλινες διατομές στη γη και κρέμασε τα σχοινιά σύμφωνα με τους δικούς σου μόνο υπολογισμούς πέρα από κάθε σχέδιο και πάρτο απόφαση, ήρθε η ώρα να γιορτάσουμε για όσα εκατοστά κερδίσαμε γλιστρώντας.